СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIV. Ч. 57. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 11. марта, 1926. VOL. XXXIV. No. 57. Jersey City, N. J., Thursday, March 11. 1926. THREE CENTS

МАЮТЬ ОБЖАЛУВАТИ СУДДЮ ЗА ЗЛОЧИН

ВАШИНҐТОН, 9. марта. — Судовий комітет палати послів постановив порадити повній палаті послів поставити в обжалованне федерального суддю Джорджа Инґлиша зі східного дистрикту Илинойса, котрому закидують цілий ряд тяжких злочинів та надужить урядової влади.

ВЕЛИКА ДЕМОСТРАЦІЯ СТРАЙКАРІВ.

ПАСЕЙК, Ню Джерзи, 9. марта. — Страйкуючі робітники ткальняних фабрик в Пасейку, Ґарфілді та Клифтоні урядили нині величезний демонстраційний похід улицями Ґарфілда. Похід був так довгий, що треба було півтора години, поки він перейшов поперед одну точку. Страйковий комітет відкликується до публики за жертвами на допомогу родинам страйкуючих.

ПРОГИБІЦІЯ ДЕМОРАЛІЗУЄ МОЛОДІЖ.

ШИКАҐО, 9. марта. — Члени шикаґовської шкільної ради завважали, що від заведення прогибіції слідно цікавий зворот у психольоґії дітий. Забавляючися в героїв, діти не наслідують Вашинґтона, Линколна чи яких борців проти Індіян, а бутлеґерів і муншайнерів, які видно в діточій уяві є нині героями часу.

ЖІНКА ВИБРАНА МЕЙОРОМ МІСТА.

СІЕТЕЛ, Вашинґтон, 9. марта. — При нинішних міських виборах вибрано мейором міста паню Берту Лендес, жінку професора Вашинґтонського університету.

Дійсним мейором однак вона не стане, бо при тім самім голосованню мешканці міста постановили змінити статут міста в сей спосіб, що на будуче уряду мейора не буде. Місто сього уряд міста встановить так званого менаджера міста („ситі менаджер"), як се робиться в бизнесових корпораціях.

ПІДВИСШЕННЄ ЗАПЛАТИ БУДІВЛЯНИМ РОБІТНИКАМ.

НЮ ЙОРК, 9. марта. — Будівляні юнії сього міста добилися від будівляних підприємців нової підвишки робітничої заплати. Нові умови з юнією піднесуть робітничу заплату якій сотці тисяч робітників. Робітники дістануть підвишку яких 2 доляри в день, їх помічники від доляра до півтора. Висші зарібки будуть доходити до 14 долярів у день.

ЗАНЕДУЖАННЯ НА ПРОСТУДУ ШИРЯТЬСЯ.

НЮ ЙОРК, 9. марта. — Міський уряд здоровля подає, що число занедужань на простуду та запаленне легень ще далі зростає. Мимо сього не можна ще говорити про пошесть. Шпиталі відчувають недостачу доглядачок, з котрих богато теж занедужало.

ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ЗБІРНИКИ ВОДИ ПЕРЕД САМОВБИЙЦЯМИ.

НЮ ЙОРК, 9. марта. — Міський уряд казав обгородити збірники води в Сентрел Парку огорожою колючого дроту, високою на 7 стіп. В сей спосіб хоче уряд запобігти дальшому вживанню міських збірників води на місце топлення сомовбийцями.

ХОЧЕ ЗІБРАТИ МІЛІОН НА ДОПОМОГУ ІСТОРИЧНИМ РОЗСЛІДАМ.

НЮ ЙОРК, 9. марта.—Американське Історичне Товариство постановило зібрати на поперте історичних розслідів з американської історії міліон долярів. Аранжери кажуть, що професорам дуже трудно дістатися до історичних памяток.

СЕНАТОРИ ДОМАГАЮТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ МЕКСИКАНСЬКИХ НОТ.

ВАШИНҐТОН, 9. марта. — Сенатор Кинґ вніс в сенаті резолюцію, якою сенат мавби домагатися від уряду подання до публичного відома нот, які він висилав до Мексика, а крім того подав сенатови всю кореспонденцію, яку уряд дістав у справі нарушення прав американських горожан у Мексику.

МАЮТЬ РОЗСЛІДЖУВАТИ ТАРИФОВУ КОМІСІЮ.

ВАШИНҐТОН, 9. марта. — Сенат ухвалив нині резолюцію сенатора Смута, котра постановляє розслідити діяльність тарифової комісії, яка встановляє мита на заграничні товари. Сій комісії закидають, що вона встановила мита так, що з того користали члени уряду.

МАЮТЬ ДО РОКУ СКІНЧИТИ ВЕЛИКИЙ ТУНЕЛЬ МЕЖИ НЮ ЙОРКОМ А НЮ ДЖЕРЗІ.

НЮ ЙОРК, 9. марта. — Один з головних інжинерів, занятих при будові великого тунелю для возів і автів, що має лучити місто Ню Йорк з Джерзі Ситі, заявив, що тунель буде відай закінчений ще сього року. На всякий случай в лютім слідуючого року він буде відданий до публичного вжитку.

КОНЕЦЬ ПРОЦЕСУ ЗА ВБИЙСТВО ЗА ОБРАЗУ УНІФОРМУ.

НЮ ЙОРК, 9. марта. — Стейтовий суддя, котрий проводив розправою проти Джосефа Ризуто, обжалованого за вбийство Френка Анело, засудив нині обжалованого за вбийство другого степеня на 20 літ вязниці.

Обжалований говорив на розправі, що Анело висмівав ветеранський уніформ Ризута, який сей одів з нагоди Робітничого Дня, а відтак навіть роздер уніформ та здер з грудий медалю. Сварка, яка зі сього почалася, скінчилася тим, що Ризута застрілив Анело.

ПІДДУБНИЙ І СТАНИСЛАВ ЗБИШКО.

В понеділок вечір боровся Іван Піддубний зі Станиславом Збишком (Циганевичем) у великій Арморі Голл при 34-ій улиці.

Оба борці старі віком, Піддубний має 55 літ, а Станислав Збишко 56. Оба теж найвидніші борці, бо оба здавна збирали лаври слави в Европі, а Збишко також і в Америці, де був чемпіоном. Тому боротьба цікавила многих, але вже не так як вчасі перших виступів Піддубного в Америці. Публика вже охолола до змагань силачів. У галі, де вчасі перших стріч Піддубного бувало по 14,000 публики, тепер було всього 3,000.

Оба старі борці виступили на арену і змагались 2 години і 5 хвиль. Та за сей час нікотрий не побідив і боротьбу перервано невирішеною ізза того, що вже була пізна пора, себто година 11.20 ночі, коли по приписам має найпізнійше кінчитись боротьба.

РОБЛЯТЬСЯ ДОБРИМИ.

Недавно відбувся у Варшаві XX. Конґрес П. П. С. (Польської Партії Соціялістичної). Конґрес виніс цілий ряд постанов, як пристало на польських соціялістів і намітив напрям політики партії на найблищий час. Конґрес поблагословив участь послів П. П. С. в теперішнім польськім уряді, майже й співпрацю зі Станиславом Грабським. Цим дав хіба найкращий доказ, як П. П. С.-ам дуже залежить на справедливости й на добрі покривджених.

П. П. С. має між иншим добитися: впровадження в життя конституції у всіх її приписах, а особливо тих, що дотичать прав національних меншостей, териториальної автономії для меншостей, що заселюють суцільні землі і здійснення земельної реформи.

Це в них не новинка, — давно це стоїть в їхній програмі, та й при виборах дурили цим наших людий. Тільки тепер вже немає таких, щоб їм вірили — це раз, а по друге — пора-б знати панам соціялістам, що хороший це жупан, але-ж не на нас шитий.

„ОБРОНЬЦА ВІЛЬНА" ПІШОВ У ВІДСТАВКУ.

Особа маршалка Пілсудського все ще не дає спокою кабінетові міністрів. В останніх днях уступив міністр публичних робіт Морачевскі, який домагався, щоб Пілсудського знову втягнути до чинної служби. З тої самої причини уступив і міністр військових справ „оброньца Вільна", ґенерал Желіґовскі. Він старався, щоб Пілсудського назначено шефом ґенерального штабу, на місце уступаючого з того становиська ген. Кесслера. Тому, що ці старання не увінчалися успіхом, Желіґовскі подався 9. лютого до димісії, яка мабуть буде принята. В соймових колах ходить чутка, що як Желіґовскі дійсно уступить, то його наслідником буде чоловік цивільний.

ДО ВП. ВІДДІЛОВИХ СЕКРЕТАРІВ У. Н. СОЮЗА.

Нові статути У. Н. Союза з всіми додатками з послідної конвенції і новими родами обезпечення повнолітних і діточих вже вироблені і зложені до друку. Будуть видруковані сего місяця а на слідуючий розіслані після замовлень до відділів. Проситься отже Вп. Секретарів до кінця сего місяця замовлення надіслати. Ті замовлення не можуть бути як дописка до якої будь урядової переписки але осібні з поданнєм точного числа примірників конче потрібних з підписом всіх урядників. На замовленню не треба забути подати число відділу і точну адресу секретаря. Всі Вп. Секретарі, котрі вже попередно за статутами упоминалися, зволять своє бажанне повторити в формі висше описаного формального замовлення.

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

ЗМОРА НАД ВАРШАВОЮ.

Страйк телефоністок і трамваярів продовжується. Заводові союзи висказалися за піддержкою через проголошення страйку міських робітників.

Якщо між страйкуючими і установами не дійде до порозуміння, готов вибухнути страйк і в Лодзі для поперття Варшави. Переговори, які вів уряд з страйкуючими комітетами, до нічого не довели.

Телефоністок не впускають до бюр. Внаслідок цього перед телефонічною централею прийшло до бійки поміж управою телефонів і страйкарями. Кілька телефоністок сильно потурбовано.

Після шістьох днів страйку польський уряд переняв управу телефонів у свої руки (польські телефони це приватне підприємство), назначуючи державним управителем адв. Урбановіча. Міжміністеріяльна комісія має занятися полагодженням конфлікту.

Трамвайні робітники не думають йти на уступки. В суботу відбулося велике віче, на якому вони вирішили видержати до полагодження їх постуляту відносно підвищення платні.

Шофери і фіякри приходять страйкуючим з матеріяльною помічю.

ПІЛСУДСКІ І „СІКОРЩИЗНА".

В той самий день, коли Желіговскі вніс просьбу о димісію, Пілсудскі приняв представників преси, яким заявив, що всякі балачки із урядом про його поворот до армії як і дискусію з приводу орґанізації найвищої військової влади він уважає за покінчені, бо з ним поводяться в негідний спосіб. Димісія Морачевського і Желіговского наступила у звязку з його справою. На запит, як — на його думку — та справа буде полагднана, Пілсудскі сказав, що тепер знову прийде ера „Сікорщизни" (урядовання подібне до урядовання Сікорского, б. міністра військових справ, ворога Пілсудського), бо після його заяв відносно закона про орґанізацію найвищої військової влади, ніхто з ґенералів не схоче взяти за той закон відвічальности на себе.

СПОМИНИ ЧЛЕНА ДИРЕКТОРІЇ АНДРІЄВСЬКОГО.

Довідуємося, що б. член Директорії, тепер професор українського університету в Празі, Атаназій Андрієвський, скінчив свої спомини про добу Директорії. Спомини незвичайно цікаві й багато в них такого, чого нема зовсім у споминах Дорошенка, Віктора Андрієвського, Назарука, Левицького й б. ин.

КАСИ ОЩАДНОСТИ ПРИ АПТИКАХ НА УКРАЇНІ.

Всеукраїнська Державна Ощаднича Каса і Народній Комісаріят Здоровля заключили між собою угоду про відкриття при аптиках посередницьких щадничих кас. Касові операції буде вести звичайно хтось із співробітників аптики за окрему винагороду. Такі каси ощадности введено в життя вже давно у Російській Федеративній Республиці. Вони показалися дуже практичними та спопуляризувалися серед населення. Йдучи слідами РСФРР, введуть їх також на Україні.

Є У СВІТІ Й ЧЕМНА ПОЛІЦІЯ!

Німецька поліція є відома в цілому світі зі своєї чемности супроти сторін. А все таки президент берлінської поліції уважав за відповідне видати всім своїм підвладним острий наказ, ще чемніще поводитися так з громадянами як і з чужими. „По чемности нашої поліції" — говориться в наказі — підноситься тільки авторітет влади і пошана до нього. Справжньо культурний край повинен мати передовсім культурних поліціянтів". На жаль таке поучення видано в Берліні. У нас здається не помоглоб навіть таке — немислиме впрочім — поучення.

ПРОТИХРИСТІЯНСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ В КИТАЮ.

В Пекіні (столиці Китаю) відбулася демонстрація, на якої чолі станули представники 27-ох протихристіянських орґанізацій. Делеґація демонстрантів домагалася від міністра освіти безпроволочного замкнення місійних шкіл в Китаю.

ЮВИЛЕЙ АРТИСТА ЛЕВИЦЬКОГО В ПОЛТАВІ.

Дня 25. січня ц. р. відсвяткували в Полтавщині ювилей 40-літньої акторської праці ветерана української сцени Левицького. Ювилята має нагородити радвлада почесним званням народнього артиста України.

ПАМЯТНИКИ ШОЛЕМ АЛЕЙХЕМА НА УКРАЇНІ.

В десяті роковини смерти жидівського письменника Шолем Алейхема мають бути відслонені памятники в його честь у ріжних містах Радянської України. Також назви вулиць дістануть його імя. Цікаво скільки міст України може повеличатися памятниками в честь українських письменників, учених, діячів, героїв?

БРІЯН ДЕВЯТИЙ РАЗ ПРЕМІЄРОМ ФРАНЦІЇ

ПАРИЖ, 10. марта. — Президент Франції Думерґ звернувся був до голови парляменту Ерріота з предложенєм, щоби приняв місію складення нового кабінету, одначе він відказався і порадив від себе таки уступившого премієра Бріянда. Тоді Думерґ звернувся до Бріянда і сей ще раз приняв місію створення кабінету. Новий кабінет Бріянда вже готовий.

Бріян стається премієром і міністром закордонних справ; Поль Пенлеве міністром війни. Міністром скарбу є Рауль Пере, а міністром внутрішних справ бувший засуджений міністер Люі Мальві.

Бріян уже девятий раз премієром, та може ще бути і десятий, бо його становище нестійке ізза великої ворожнечі проти нього парляментарної лівиці.

Бріян сьогодня виїде знову до Женеви, де на нього ждуть до завтра, щоби вирішити питанне про принятте Німеччини до Ліґи Народів. А коли вернеться знову домів, мати-ме чорну годину разом з міністром скарбу Перетом біля розвязання справи фінансового пляну.

ФРАНЦІЇ З ПОЛЬЩЕЮ НЕ ПОВЕЗЛО.

ЖЕНЕВА, 9. марта. — Аліянтські представники в Лізі Народів остаточно помітили, що з Польщею не виграють і вже замовкли про неї та не видвигають її кандидатури в члени Ради Ліґи Народів.

Се вважають побідою зручної сим разом німецької дипльоматії.

НІМЦІ НЕ ДАЮТЬСЯ ПІДДУРИТИ.

ЖЕНЕВА, 9. марта .— Один з тутешніх французьких представників звернувся до німецької делеґації з предложеннєм, щоби згодились на се, аби допущено Польщу до Ради Ліґи Народів, обіцюючи, що за се Франція опорожнить частину Ренщини і зменьшить на решті сього німецького краю свої окупаційні сили.

На се німецька делеґація відповіла, що справа Ренщини се питанне між Німеччиною і Францією, а справи Ради Ліґи Народів се питанне усіх членів Ради Ліґи Народів.

КРИТИКУЄ БРІЯНДА.

БЕРЛІН, 9. марта. — Редактор тутешнього дневника Берлінер Таґеблят, Теодор Вольф, критикує Бріянда за його виступ з Польщею в Лізі.

Він пише, що Бріян обіцював собі обєднаний торговельний фронт Европи проти Америки і говбрив про „спільну европейську мову", а тепер своїм виступом з Польщею нищить той фронт і ту мову і локарненський дух.

ПРО РОЗОРУЖНУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

ЖЕНЕВА, 9. марта. — Анґлійська делеґація переговорювала з другими про пору скликання вступної наради для скликання міжнародньої розоружної конференції.

Анґлійці радять скликати в маю сього року, кажучи, що вірять, що до того часу прийде до порозуміння з Москалями у справі місця, де має бути конференція.

ВІЙНА У СИРІЇ.

ЦАРГОРОД, Туреччина, 9. марта. — З Дамаска, столиці Сирії (в Азії) повідомляють, що французьке окупаційне військо острілювало повстанців на передмістях Дамаску на суходолі і з воздуха та убило 150 осіб і ранило 100.

ПОЛЬСЬКО-РОСІЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

ВАРШАВА, 9. марта. — В Москві зачнуться російсько-польські переговори задля заключення торговельного договору. Головою польської комісії є Гіполіт Ґлівіц, бувший радник польского посольства у Вашинґтоні.

ІЗ СТАРО-ГРЕЦЬКОЇ НА НОВО-ГРЕЦЬКУ МОВУ.

АТЕНИ, столиця Греції, 9. марта. — Бувший грецький приміер Венізелос скінчив переклад 15 томів історії Пельопонеської війни Тукидида із старо-грецької на ново-грецьку мову.

ЩЕ ПРОБУЄ НА ПРОГІБІЦІЇ.

ЛОНДОН, 7. марта. — Бувший анґлійський премієр а тепер провідник лібералів у палаті громад, Лойд Джордж, придумує способи, як виратувати ліберальну партію із занепаду та можливого упадку.

Одним із його засобів мав бути плян земельної реформи, себто викупу державою землі для наділу безробітних. Тепер же він видвигає другий клич — за прогібіцією в Анґлії. Він хвалить прогібіцію в Злучених Державах і радить тесаме для Анґлії. Що більше, він сподівається при помочі сього нового клича здобути таку популярність в краю, що обновить свою ліберальну партію і додасть їй нових сил. Та другі кажуть, що про се дуже сумніваються.

ЧУТКА ПРО ВИЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ЕМІҐРАНТІВ НА УКРАЇНУ.

ЛЬВІВ, 17. лютого. — Тутешні газети подають вістку з Праги, столиці Чехо-Словаччини, що українська іміґрація в Чехо-Словаччині готова виїхати масово на радянську Україну. Кажуть, що в сій справі веде там переговори з советським правительством професор Степан Рудницький. Заходи у сій справі буцімто поробив професор Михайло Грушевський.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES;		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодинока число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ТЕЖ ВАЖНА СПРАВА

Одно асекураційне підприємство розвело недавно слідство на всю Америку над питанням похоронних коштів. Питання се таке важне, що цікавити воно повинно просто всякого чоловіка, що має жену й діти, які колись можуть опинитися без свого кормителя, які можуть колись стати вдовою й сиротами.

Питанне є важне з тої причини, що межи погребниками, як межи инчими професіями й фахами, є люди всякого рода. Є люди й людища. Одні вдоволяються умірковавими цінами, які тим більше мають оправданне тут, бо погребник має до діла з вдовами й сиротами. Є однак другі погребники, які вдоволяються лишень тоді, коли здеруть стільки, скільки можна. Сі користають з того, що люди, які з ними говорять про похорон, з жалю та почуття фалшивого стиду не в стані торгуватися з ними за ціни похорону. Такі погребники рахують часто фантастичні ціни, і коли вдова чи сироти навіть мають яке обезпеченнє, то велика його частина піде на кошти похорону. Зароблять такі погребники, а діти й вдова лишуться без належитої захорони.

Звернути при сій нагоді треба увагу ще на одно. Асекураційне підприємство, якеб воно не було могуче, не богато може в тій справі помогти. Воно може зробити хиба се, що розведе слідство, збере дані про справдішні кошти похорону, збере дані про те, кілько погребники рахують, як декторі з них визискують вдови й сироти, подасть сі факти до відома людям, обезпеченим у себе та лишить їх на власні сили боронитися перед можливим визиском. Як сказано вже в горі, вигляди сеї оборони дуже слабі, бо родина помершого не є в стані як слід обороняти своїх інтересів.

Богато краще стоїть справа з членами запомогової орґанізації. Члени сеї орґанізації не стоять супроти орґанізації розбиті. Вони зорґанізовані після місцевостий в осібні відділи. Члени відділу не розбиті, а злучені в зорґанізоване тіло, зі своїм урядом. Члени живуть товариським життем, цікавляться своєю долею, помагають собі взаїмно. Тому на случай смерти члена запомогової орґанізації родина покійного находиться в богато кращім положенню, як родина людини, яка була обезпечена в асекураційнім підприємстві. Вона не виступає супроти зовнішного світа, осирочена. Попри неї стає відділ запомогової орґанізації, його урядники й члени. Вони можуть станути в її обороні та говорити за неї там, де родина з жалю чи стиду говорити не може.

Відноситься се передовсім до похоронів. Відділ через своїх урядників обовязаний якраз тут доложити всіх своїх старань, щоби з посмертного лишалося родині як найбільше, щоби родини ніхто не визискував, щоби кошти похоронів були як можна найнизчі. Лишень такий відділ сповняє як слід свій обовязок супроти членів, який і тут забезпечує родини членів перед втратами й визиском.

ЧОМУ ВОНИ БОЯТЬСЯ РОЗГОЛОСУ?

Під таким наголовком приніс нюйорський дневник Таймс замітну статтю про захованне міської поліції Пасейку, в стейті Ню Джерзі, супроти страйкарів ткальняних фабрик.

Стаття замітна тому, бо згадана ґазета старається все свідомо заступати погляди й інтереси фабрикантів. Мимо сього ся ґазета сим разом питгеться пасейської поліції, чому вона відноситься з такою ненавистю до ґазетних фотоґрафів, які прийшли в страйковий округ робити фотоґрафічні знимки з подій. З ворожнечі поліції до фотоґрафів ся типічно капіталістична ґазета робить заключення, що поліція для якихсь причин боялася фотоґрафічних апаратів та боялася, що фотоґрафічні знимки підуть в народ.

Таке заключенне підсуває типічна капіталістична ґазета, яка при нагоді кождої суперечки межи робітниками а підприємцями заступаеться за поглядами підприємців.

І справді поліція міста Пасейку мала чого боятися. Образки, представляючі, як поліція вїздить на спокійний похід робітників, жінок і дітий, як поліція толочить кіньми мирних демонстрантів, як шайка полісменів на моторциклях або троках заїздить у гущу людий, як поліційні нелюди бють палками мирних горожан, як нарешті поліція при зеровім холоді обливає людий сильною струею води, — всі такі й тим подібні сцени з пасейського страйку певно не становилиби гарного „образкового читання" про пасейську поліцію. Колиб такі образки дісталися в руки читачів американських ґазет, хочби навіть таких, як нюйорський Таймс, тоді й найбільше консервативний читач ставби підозрівати, що в „краю свободи" страйкуючих робітників не все трактується як свобідних горожан краю.

Пасейська поліція думала, що розбивши палкою фотоґрафічний апарат, можна забити факти зі страйку. Правда, однак, показується сильнійша від поліційної палки. Чим більше її душити, тим певнійше вона виходить на верха.

ПОЛЬСЬКО-ЧЕХОСЛОВАЦЬКА УНІЯ

I. Договір цловий.

Коли людина хора та горячкує, то кидається на всі боки і маячіє. Буває таке з людьми, а часами й з народами. І народи, коли в них біда і непорядок, дуже часто маячать та шукають ратунку від упадку не в усуненню своїх власних хиб, а в надії на ратунок з боку других. До таких нещасливих народів належать Поляки. Ціле своє історичне життя прогайнували вони на уніях, а унії ті уявляли собі всегда так, що другі народи будуть за них робити і їм вірно служили, а вони за те будуть з них лупити скіру і панувати. Ягайлонська ідея, на якій побудована ціла польська ідеольоґія, є як раз такою унією. Вона не вишуміла з польських голов ще й досі, хоч ті народи, що ходили в ярмі тої унії, себто Українці, Білорусини та Литовці, стоять вже від давна ворожо проти всякого зближення з Польщею. З того власне боку ягайлонська ідея на разі нереальна для Поляків і вони оглядаються за другою унією. Шукали і знайшли її в Чехословаччині.

Польща думає про подвійну унію: політичну і економічну. Практичні Чехи більше думають про ту другу, бо до політичної унії ґрунт ще не готовий. Прецінь до недавна була ще Чехословаччина з Польщею малощо не на воєнній стопі через Шлеск та Яворжину, а до того Чехи все ще оглядаються на схід і воліли би мати тісний звязок з ним як з Польщею. Так отже йде тепер на разі до економічного зближення.

По правді то зближення не нове. Ще тому рік приїздив чехословацький міністер заграничних справ Бенеш до Варшави та заключив з Польщею торговельний договір. Те збратанне назвав тоді консервативний „Час" супружем з вирахування, а не з любови. Тепер знова йдуть розмови про нове збратання, а саме заключенне цлової унії. Яка-ж її ціль?

Польща хоче ратувати державний скарб. Без заграничного вивозу годі цего доконати. Є вона в першій мірі краем аґрарним, але має рівнож незле розвинену деяку індустрію, особливо в тих частях, які були під німецьким забором. Вивозити могла вона до сього часу до радянського союзу, або до Німеччини. Особливо та послідна була для неї добрим ринком збуту на аґрарні продукти, бо торговля з радянським союзом була слаба. Там не могла вона видержати конкуренції з Німеччиною, Австрією та Чехословаччиною, які засипують радянський союз кращими і дешевшими від Польщі товарами. Німеччина одначе, як край промисловий, потребувала аґрарних продуктів і закуповувала їх в Польщі. Але так довго, доки Польща не допускалася насильств над Німцями в Польщі, особливо тими, які не захотіли стати польськими горожанами, а яких Польща насильно почала викидати. З того часу начався торговельний бойкот Польщі, який мав той наслідок, що заломив відразу „сталого" польського золотого. Відносини дещо поправилися, але не богато. Тому то прийшлося Польщі оглянутися за другим консументом, який заступив би Німеччину. В той то спосіб виринула думка цлової унії з Чехословаччиною. Чехи віднеслися прихильно до тої справи і їм не дивота, бо вони на тій унії можуть тільки зискати. Польща зате вийде на ній як Заблоцкий на милі. Бо щож може дати Польща Чехословаччині, яка має добре розвинене хліборобство, а ще кращу індустрію? Вона не може дати Чехословаччині нічого такого, чого та не мала би подостатком у себе дома. Зате Чехословаччина користаючи з цлових полекш зможе засипати цілу Польщу своїми виробами та прибити ту індустрію, яка то ледви дихає в Польщі. Чехословаччина забере хиба з Польщі що найвисше деякі сирівці і то на те тільки, щоби віддати їх назад в виді готових товарів, за які скаже собі солено платити. Таке буде з цукроварською, текстильною та металевою індустрією. Їх упадок в Польщі очевидний.

Коли так має виглядати цлова унія Польщі з Чехословаччиною, то заходить питанне, як це може бути, щоби Польща того не добачувала. Прецінь і вона мусить мати учених експертів, які вже на підставі звичайної статистики можуть виказати фатальні для неї наслідки такої унії.

На те можна відповісти, що Польща таки свідома тих лихих наслідків. Та вона потішається з одного боку тим, що може не буде всьо так зле як показує, а далі, вона вважає цлову унію тільки переходовим мостом до унії військової і політичної. А та послідна надгородить її у всім тім, що вона тратить через унію цлову.

Є ще одна важна причина, задля якої Польщі так спішно зі зближеннем до Чехословаччини. Ходить тут о її фінанси. Коли заломився злотий, кинулася Польща на всі сторони світа за позичкою. І хоч давала в застав свої монополі, залізниці і т. п. то з позичкою нікому не було спішно. А анґлійсько-американська ґрупа банкирів виразно підчеркнула, що Польща зможе числити на серіозну поміч доперва тоді, коли піддасться чужій контролі, подібно як піддалася Австрія під контролю Ліґи Націй. На ту власне контролю Польща приготовляється, а заразом оглядається за таким контрольором, який бувби її на руку під політичним оглядом. Вибір впав на Чехословаччину, з якою вона тепер хоче заприязнитися на всілякі способи. Одним з таких способів є проектована цлова унія.

II. Військово-політичний союз.

Як ми зазначили попередно, властива ціль зближення Польщі до Чехословаччини міститься в змаганню до військово-політичного союзу. Польща окружена самими ворогами. Одинокий її приятель це Румунія, але вона така слабка, що не входить навіть в рахубу. Найбільшим одначе ворогом Польщі є Німеччина. Та сама, яка є заразом і ворогом Чехословаччини. Польща тремтить за судьбу заграбаного нею німецького Шлеска, коритара і Данціґа, а Чехословаччина побоюється відірвання від неї трох міліонів Німців. Кожда з них сама собою за слаба, щоби могла ставити опір Німцям. Злучені одначе будуть уявляти силу.

Проект військово-політичного союзу захопив навіть і самих Чехів. Під тим оглядом замітне те, що пише такий впливовий орґан як „Народні Політика", який підносить, що через такий союз повстане західно-славянська могутня держава, яка буде обіймати 500,000 км. кв.. і буде мати 40 міліонів мешканців. Вона то опанує цілком певно цілим сходом і положить конець хаосови сходу Европи. А найцікавійше і повчаюче для нас те, що пише чеський консервативний часопис „Направо". Він то найбільше радується тим, що через польсько-чехословацьку унію зникне в обох краях осоружне питання національних меншостей. Злучені держави будуть вже доволі сильні, щоби приборкати неслухняні меншости. В тім пункті заговорили Чехи дійсно щиро. Бо під тим оглядом їх бажання сходяться з польськими. І одні і другі хотіли би панувати над міліонами других народів та не мають сили, щоби ті поневолені ними народи при собі задержати. Думають, що краще вдасться їм цего доконати, коли будуть вкупі. Цікаво тільки знати, звідки взялася в Чехів така комбінація. Відповідь знайти важко. Можна тільки заключати хиба з слідуючого:

Польща має досить сильну армію і добрий старшинський корпус. Не диво, бо армія в Польщі пожирає дві третих всього буджету. А до того Франція докладала весь час всіх своїх старань, щоби Польщу піднести мілітарно, бо хотіла мати в ній сильного союзника проти Німеччини. Зате чехословацька армія находиться всеще в оплаканому стані. Старшинські становища і то навіть високі займають бувші леґіонери, які не мають ніякого фахового образування. Недавно тому улаштовувано ще курси для анальфабетів, для офіцирів. Це бувші леґіонери, які стали офіцирами підчас революції і такими залишилися в часах спокійних. Усунути їх уряд не має сили, бо армія розполітикована, а керує нею демаґоґія. Найбільше лихо, що бракує в тій армії дійсно ідейних леґіонерів, бо ті виповнивши своє завдання усунулися і вернули до своїх занять, а в армії залишився елемент морально слабший. Не диво, що коли кілька літ тому взад прийшло до сутичок на мадярсько-ческькій границі, ческьке військо втікало, хоч мало за собою чотири рази більшу армію, як та, на яку аліянти зізволили Мадярам. Відносини тепер змінилися на краще, коли реорґанізацію армії обняли Французи, які займають тепер майже всі верховні становища. Але все таки на загал відносини погані. Це видно по тім, що коли правительство захотіло обтяти 10% зі старшинського корпусу, 50% всіх старшин зголосило добровільно своє виступлення з армії.

Армія це слаба сторона Чехословаччини. Не маючи в ній належного опертя, рахує на таке з боку Польщі. Забуває одначе, що армія польська має одну, але дуже важку хоробу і то спільну з чехо-словацькою. Обі ті армії не є національні. Квестію ту, коли ходить о чехословацьку армію, розвязав французький ґенеральний штаб так, що на случай війни Чехословаччини з Німеччиною мають бути відослані всі Німці, які служать в чехословацькій армії, до Франції та приділені до кольоніяльної, французької армії. В той спосіб хочуть вони уникнути того, щоби чехословацькі Німці не переходили евентуально на німецьку сторону так, як переходили в світовій війні австрійські Чехи до Сербів, Москалів та Іваліійців.

Колиж Чехи так розумно думають про Німців в своїй армії, то чомуж не прикладають тої самої міри до Польщі. А прецінь польська армія рівнож ріжноманітна. Малощо не половина тої армії складається з непольських жовнірів, які дишуть куди більшою ненавистю до Польщі чим Німці до Чехословаччини. Кудиж тих знова подіти і куди висилати? А колиб навіть і забрати з армії, то щоб з тої армії лишилося? Тоді навіть получення обох роздроблених армій не поправилоб ситуації. Німці упоралися би дуже скоро з тими злученими арміями, так само і радянський союз.

Практичні Чехи мусять розуміти, що схід Европи не глядів би радо на такий союз. Чехи були з давен давна ряними москвофілами. Вони все шукали опертя в сильнім славянськім сході. Унія з Польщею була би свого рода відворотом від тої політики, яка стала в них вже загально національною. Годі припустити, щоби в них наступила тепер така радикальна зміна. Щоби вони в своїй славянофільській ідеольоґії заступили схід Европи Польщею. Більше правдоподібним буде те, що унія Чехословаччини з Польщею є з чехословацького боку звичайним блофом. Пишуть про ню, а навіть вихвалюють її тільки тому, щоби узискати від Польщі як найкращі привілеї в цловій угоді. Вониж славянські жиди, в яких „бізнес ферст".

В. Кедровський.

ПОЛЬСЬКА РЕПУБЛИКА НА УКРАЇНІ

Цимя днями промайнула в большевицьких ґазетах така вістка:

„Автономна польська республіка утворюється на Україні і ділиться на 11 округ з **головним містом Камянець-Подільський,** та містами більшими: **Винниця, Брацлав, Могильов Подільський** та инші".

Повідомлення це таке неймовірне, що можна булоби й не звернути на нього уваги, якби не попередні акти большевицьких узурпаторів, краяннє живого тіла українського народу. З болем в серці, стиснувши зуби доводиться вірити, що до зорґанізованих досі на українській території республик: **молдаванської, тарарської та жидівської** — большевики з властивою їм щовіністичною ненавистю до українства створять ще одну, польську републику на споконвічних українських землях і ту републику будуть цементувати кровю і кістками українського народу. Йдучи далі по шляху дезорґанізації українських національних сил та території, вони не спиняться перед тим, аби не створити ще яку небудь німецьку, московську, циганську, грецьку, болгарську та инші републики на землях українських, та з народу українського. Адже для творення жидівської републики вони навіть стягають на певні землі українські Жидів із усьої бувшої Росії, а засоби на се тягнуть з Жидів усього світу.

У свойому божевільному розгоні хоробливої фантазії вони виконують ідеї, що заповідав їм їх покійний вожд. Діла їм нема до того, що ті ідеї були витвором мізку тяжко хворого проґресивним паралїжем; вони цілком відповідають їх масовій хоробі на садизм. Звідси й повстав, як наслідок тої хороби, нечуваний терор масовий з тяжким мордуванням окремих осіб, а як дальший розвиток і поглиблення тої хороби зявилося мордуваннє цілого народу, цілої української нації.

Чим иншим як не проявом садизму можна пояснити те, що банда комуністів увесь час з таким завзяттєм і такою насолодою творить все нові та нові болячки на тілі українського народу. Мало того, та банда з якоюсь насолодою, садистичним цинізмом розятрує ті болячки, любуючись муками, в яких корчиться вся українська нація. Мало їм того, що понищили міліони українського народу, мало того, що десятки міліонів обернули у постійних жебраків, кинули рабство, якого не памятає навіть середневіччя, примусили його корчиться в стращних фізичних і душевних муках. Вони ще й увесь час не дають йому можливости загоїти свої болячки, та хоч трохи віддихнути.

Вони знають добре, що здоровий, не змучений, народ український не стерпить їх тяжкого ярма і росправиться з ними. Не могучи вбити своеї жертви, вони увесь час шукають нових засобів мучення та кервавлєння її.

Вони творять на Україні „національні" републики, в межах яких тих національностий є лище від 8—18%. Тепер буде **„нова польська" з 3% Поляків,** а жидівська покищо ще й того не має.

Так вони господарюють на Україні, а на землях поза Україною роблять зовсім інше. Навіть такі цілком українські землі, як Кубань, Чорноморська та Ставропільська ґубернії, Зелений Клин приєднали, без жадної автономії до С. С. С. Р., себто до „Велікой і неделімой Россії". Нема вже чого казати про ті землі, де Українці мешкають не в абсолютній більшости (більш ніж 50%), а у відносній більшости (себ то їх меньше ніж 50%, але більше ніж кожної національности иншої зокрема). Там немає навіть розмов про якісь національні ради, школи чи книгарні і т. д. Словом старе: „Украінского народа не било, нет і не будет" — так голосять сучасні володарі нашого народу, як голосили старі.

Отже творять польську републику на тих землях українських, про польськість яких навіть не мріють самі запеклі польські імперіялісти.

В той час, як Польща на заграбаних нею землях катує і винародовлює наш народ, замикає його школи, церкви, гнете і убиває людей по вязницях та на ріжних жандармських та інших „постерунках", другі кати його такі гречні, що з власної ініціятиви творять на українській землі базу для дальшої польської експанзії. Поки лише дають свої польським колеґам карти для дипльоматичної гри, а далі й для реальних кроків.

Польські ґвалтівники садять осадників по той бік рижської крівавої борозни, а московсько-большевицькі садисти та їх посіпаки на Україні будуть творити таке саме осадництво по цей бік смуги. Сюди будуть тікати з Польщі ріжні „незадоволені" польські елементи та міцно сідати на українських землях. Згодом те „незадоволення" розвіється, як дим і утвориться по обох боках тої борозни суцільна етноґрафічна польська територія. А український „мужик" піде десь у безвісти: у Сибір, Туркестан, на Зелений Клин „шукати собі долі". І там в незвиклих для нього кліматичних умовах, в несприятливих умовах, буде добувати собі в крівавім поті хліб насущний, а Лях, Жид, Грек, Молдаван, Москаль, будуть роскошувати на землях „дурного хахла".

Український селянин мусить іти в далеку мандрівку за шматком хліба, іти туди, куди навіть в царські часи посилалися лише одні тяжкі злочинці. Мусить іти по волі большевицьких владик, дати місце для інших „народностей".

Большевики все більше й більше показують себе в дійснім обличчю. Зробивши по старій Столипинській формулі: „сначала успокоеніе, а потом реформи", вони піднесли тепер сміліще свій кривавий меч над українським народом. Знищили уже всі ознаки навіть територіяльної автономії, почали похід проти культурної автономії, а разом з тим шматують і рвуть українські землі. Пообкроювали їх навкруги на сході й півночи, місяць тому відкраяли для Московщини Таганрогську округу з Грушевським антрацитним районом, неупинно віддають жидам землі при березі Чорного моря, біля Одеси творять все нові німецькі райони, молдаванську республіку і нарешті польську.

Перед цим актом узурпаторів блїднуть і нещаслива умова уряду У. Н. Р. 22. березня 1920 року з Поляками і Рижський мир большевиків з ними.

Як назвати це поступовання імени не знайдеш; ідіотство, злодійство, варяцтво — ні, це замягко. Як назвати, не знаю, але пояснити можна лише садизмом.

Можнаб дивуватися тому, що поза межами большевицької влади є ще українські люди, що підспівують большевикам, що ніби то вірять їм і йдуть за ними, але не дивуюсь, бо знаю, що це також є вияв певної душевної хороби.

Зразком такої хороби може бути та релігійна секта в совдепії, про яку недавно писали самі таки большевицькі ґазети. В тій секті „Богородицею" була пранцьовата жінка із зігнившим носом та губами. Наверненці сеї секти цілували ту „Богородицю", в ті пранці. Таними „послідувателями" мені здаються всі большевицькі, чи навіть польські посіпаки, які ще й досі в нас не перевелись.

ПОЗІР! УКРАЇНЦІ В ПРОВІДЕНС І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА НА САВТ-ПРАВІДЕНС

— устроює —

ВЕЛИЧАВИЙ ВЕЧЕР

ЗАПУСТНИЙ ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

З УКРАЇНСЬКИМИ І АМЕРИКАНСЬКИМИ ТАНЦЯМИ

В СУБОТУ, ДНЯ 13-ГО МАРТА 1926 РОКУ

ПОЧАТОК 7-ма ГОДИНА ВЕЧЕР. — Музика першорядна з Fall River, Mass.

Родимці! Зближається святий піст, кождий знає, що всякі веселі забави з танцями завмерають. Тож наша Громада постановила спільно забавитись і всяке горе забути. Просимо прибути, а не пожалуєте веселої забави.

57-58 КОМІТЕТ.

ПОЗІР! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ТЕАТР УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

при співучасти М. Машир, Н. Карлаша і П. Гурського відограє в користь „Братства св. Володимира" в Ню Йорку

комедію в 4-ох діях з танцями — Левицького

ЗА ДВОМА ЗАЙЦЯМИ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 14-ГО МАРТА 1926 РОКУ

В УКР. НАР. ДОМІ, 217 E. 6th Street, NEW YORK, N. Y.

Початок точно о год. 8. вечер. — Вступ $1.00 і 75 цнт.

ПО ВИСТАВІ ТАНЦІ

В виставі беруть участь найлучші українські артисти, як: пані М. Машир, Е. Міліна, Ю. Троїцька, К. Гупалова і пп.: Н. Карлаш, П. Гурський, С. Котович та прочі. 57-58

Проситься о як найчисленнійшу участь. КОМІТЕТ.

ДОПИСІ.

СИРАКЮЗ, Н. И.

Ставаймо горожанами Злучених Держав Америки.

Тут хочу дещо описати про Український Америкаський Горожанський Клюб, котрий зорґанізований тому кільканайцять місяців в нашій місцевости. Перше, чому нам Українцям треба було заснувати такий клюб і чому всім нам треба належати до того клюбу, і що за користь він нам принесе а властиво нашій громаді і нашому поневоленому народови в краю?

Перше, що Американці нас спізнають що ми дійсно український нарід, котрий інтересується американськими справами, і будуть числитися і будуть вважати нас за нарід культурний і поступовий.

Трете, громаду нашу будуть клюб, сильно зорґанізований, може відіграти найважнійші ролі несення помочі рідній землі.

Трете громаду нашу будуть Американці числити до родини сорок міліонового народа України, а не як досі, одні кажуть, що ми Греки, другі, що ми Русини, або Поляки, або білі Русини, а далі скажуть, що ми червоні.

Не помилюся, коли скажу, чи не помогло Ляхам в світовій війні їх масове горожанство. І не помилюся, коли скажу, чи не найважнійші ролі відограли наші громади, де істнували такі горожанські Ліґи, Чому, бо такі орґанізації мали найбільше вступу на американській землі, де би то не було, чи в містовім уряді чи в стейтовім. Де пійшли в яких справах, там завсіди двері їм отвирали.

Чи пригадуєте собі, як ми устроювали український день в нашій місцевости? Правда, збірка перейшла, але не сміло, не явно, не славно, не так як ми бажали. Чому? Тому, що у нас нема сполуки з Американцями.

Бо колиб ми були сильно зорґанізовані в такім клюбі, тоді ідемо славно явно і домагаємося того, чого ми бажаємо, чи то в місті чи в стейті а певно, що нам не відмовили би.

Тому я взиваю цілий загал в Сиракюз вступати громадно до горожанського клюбу і ставати горожанами сього краю. Які користи ми члени клюбовні будемо мати? Ви знаєте, що відразу не можливо все сотворити. Уряд клюбу старається спровадити всякого роду часописі і книжки як зі старого краю так і з Америки і заснувати читальню Просвіти. Тоді дасть нам змогу довідатись, що діється в нашій рідній землі і тут в Америці, і не будемо сидіти тайки зі страху і думати, щоби нам як найліпше вдався муншайн або виграти в карти від другого або пуля заграти.

Також Клюб буде старатися відґравати представлення, уладжувати концерти, вистави, вітчити, а дохід буде для ратунку старому краеви, як також і для своїх членів і їх родин.

Також в біжучім часі Клюб буде старатися своїм впливом загально збудити цілу громаду побудувати Український Народній Дім, котрого нам так дуже потреба.

В тім домі буде міститись наша рідна школа для нашої дітвори.

Але до того треба сильної орґанізації, треба згоди і любови, отже залишім всі спори, незгоди, погляди, переконання, закочуймо рукави і візьмімся до роботи щиро для наших-дідий і для нас тут в Америці і в рідним краю.

При кінці взиваю всіх наших бизнесменів, лоєрів, бучерників, ґросерників, шевців, кравців, контракторів будівлі, аґентів, ріелстейтменів і докторів, коли хочете, щоби Ви були знані в нашій громаді, вступіть до Укр. Амер. Горож. Клюбу, а там здобудете певне поперте, бо знайте, що в лучности сила.

Поки що збори клюбові відбуваються в церковній галі на South Wilbur Ave., кождого четверга по першім в місяці.

Як стати горожанином Америки і всі пояснення дістанете від уряду в Клюбі.

Клюбовець

НЮ ЙОРК, Н. И.

Коляда для інвалідів.

Коляду на українських інвалідів зложили: Ю. Ґорнило 5 дол.; А. Брусак 4 дол.; Д. Мамцій 3 дол., Г. Когут 3 дол.; по 2 дол.: К. Берків, М. Дідоха, З. Назар, М. Костецька, І. Дмитрів, С. Абрагамовська, М. Возняк, Е. Ґайда, П. Ґаврисова, А. Васильців, Д. Данилюк, М. Ганачівський, Н. Малецька, И. Сагоський; по 1 дол.: О. Шевчуківна, М. Пуш, І. Бобецька, М. Петлов, І. Ярмага, С. Бздел, Ю. Мулярчук, І. Хархан, М. Сімєнко, Ю. Янецька, И. Кравчишин, К. Патковська, Н. Стельма, М. Богатинець, С. Яремчук, Д. Рутковський, М. Рудик, Ю. Муращуківна, А. Стоплицька, П. Логач, Г. Маронюк, І. Чарик, В. Крук, Н. Кінаш, Н. Душник, Р. Горбатюк, М. Сай, І. Ліян, Н. Бойник, В. Ганчук, Н. Нападей, К. Голяк, Е. Коник, М. Павлишин, І. Бойчук, Н. Лисий, І. Жовнір, М. Климків, И. Стецьків, А. Ґула, В. Сімчишин, В. Скрутовська, І. Карпо, С. Чупко, Т. Шевчук, А. Назар, А. Костецька, Ю. Калинська, І. Гладкий, К. Гогон, Я. Малик, Г. Шайба, Д. Рокицька, П. Балей, І. Карпець, П. Ганчарик, Ф. Матлай, С. Назар, К. Савіцька, К. Маринюк, М. Шевчук, І. Проценко, Ф. Коваль, М. Максимович, И. Король, Н. Ямкович, А. Соколь, С. Йосик, П. Дембіцька, И. Генри, М. Гіменюк, А. Ґаліш, С. Рабсі, П. Прок, А. Фіґурська, К. Словіцька, І. Ганачівський, Д. Подольський, Н. Жуковський; по 75 цнт.: І. Даткун і Н. Н.; П. Черемха 70 цнт.; по 50 цнт.: Е. Титореня, Н. Николяк, Д. Костів, Н. Спільник, І. Малик, С. Михайлів, Ю. Гикавчук, І. Кретів, Н. Музика, А. Смолинський, Н. Коваль, Я. Копечевський, О. Корасьціль, С. Войціновия, Н. Заліпський, В. Король, М. Присяжник; Н. Н. 35 цнт.; по 25 цнт.: А. Галів, Н. Н., Н. Пшик, Н. Фірка. Разом 134.05. На забаві у п. Король зібрано 14.50. Разом 148.55.

Всім жертводавцям і всім прихильникам складає як найсердечнійшу подяку Українське Жіноче Товариство Опіки над Інвалідами.

Стефа Абрагамовська, голова.

S. S. PITTSBURGH, PA.

В НЕДІЛЮ, 14. МАРТА 1926 Р.

о годині 7.30 вечер

В ПАРОХІЯЛЬНІЙ ГАЛИ

7th ST., S. S. PITTSBURGH, PA.

— відограєсь —

ЗАПОРОЖСЬКИЙ КЛАД

комедіо-оперу в 3-ох діях.

В гру входять добрі аматори й співаки. Цигани, циганки, парубки і дівчата! Підчас співу буде приґравати смичкова орхестра.

Просимо Родимців не минути веселого вечірка. 56-57

Режісер С. Яґелло.

ДЕ ПІДДУБНИЙ БУДЕ БОРОТИСЯ.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

11. марта, **Піддубний** буде боротися в Перт Амбой, Н. Дж. в українській гали, 752 Стейт Стріт.

ШІКАҐО, Ілл.

16. марта в українській кольонії в Шікаґо, Ілл., будуть мати нагоду бачити **Піддубного,** котрий буде боротися в Шейнгофен Гол, коло Ашлянд і Дивіжен стріт. Виступ **Піддубного** в Шікаґо викликав велике заціkавленне.

УВАГА! РОЧЕСТЕР, Н. Й.!

ЗАХОДОМ ТОВ. ВІЛЬНИХ КОЗАКІВ,

— устроюється —

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, 13. МАРТА 1926 Р.

В ГАЛИ ПРИ КЛІНТОН І ГЕНД УЛ. о годині 7.30 вечером.

Приходіть усі громадно, бо се буде остатній баль сего сезону, на котрім ще можна буде весело забавитись та потанцювати перед постом. Щей до того комітет рішив купити електричну столову лямпку, значить хто заплатить вступ на баль на той самий тікет буде мав нагоду дістати отсю лямпку. Тож памятайте, відтинки не кидайте, а ховайте.

57-58 КОМІТЕТ.

УВАГА! БРУКЛИН І ОКОЛИЦЯ!

Заходом Укр. Аматор. Кружка при Церкві Сош. св. Духа в Бруклині відограється представленне під заг.:

„ХТО ВИНЕН"

драма в трох діях — Остапа Леся.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 14. МАРТА 1926 Р.

В ГАЛИ ЦЕРКОВНІЙ

162 N. 5th Street, Brooklyn, N. Y.

Початок о год. 5-ій пополудни.

Вступ 35 цнт.; діти 15 цнт.

ДІЄВІ ОСОБИ:

Теодор Чайка, богатий господар .. .. Григорій Бурбуляк
Олена, його жена .... А. Вручковська
Марійка, їх дочка ...... А. Арнольд
Петро, любовник Марійки ... В. Муж
Іван, його суперник .... В. Кот
Перший сват .... П. Онишкевич
Другий сват .... П. Герман
Поліція ...... А. Балко і І. Гавришко
Парубки, кількох ґаздів і ґаздинь.

Режісер В. Савіцький.

По представленню виголосять дуже красні монольоги: п. Слободзян про селянина як йшов до театру і п. Свідзінський про жидка.

На це інтересне представленне всіх Українок і Українців з Бруклина і околиці до як найчисленнійшої участи горячо запрашає Комітет. 57-8

ПОЗІР! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

„ВІЛЬНІ КОЗАКИ МІСТА ЛЬВОВА" В НЮ ЙОРКУ

— уряджують —

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, 13. МАРТА 1926 Р.

(SATURDAY, MARCH 13th, 1926)

В УКР. НАРОД. ДОМІ

217-19 E. 6th ST., NEW YORK, N. Y.

Початок о год. 8. вечер.

Вступ 50 центів.

Музика перворядна.

Проситься всіх о як найчисленнійшу участь. 57-58

Комітет.

Р. Л. СТІВЕНСОН.

ОСТРОВ СКАРБІВ.

ЧАСТЬ ПЕРША.

(5)

(Продовженнє)

Глава четверта.

Морська скриня.

Розуміється, що я розповів своїй матери зараз про все, що сталося, а що я повинен був вже давно зробити, і ми обоє зміркували, що находимося в труднім і небезпечнім положенню. Часть гроший помершого — коли він взагалі мав ще якусь готівку — належалася нам на певно, — але коли ми вже побачили „чорного пса" і сліпого жебрака, годі було погадати, щоби корабельні товариші нашого капітана, що напосілися на його майно, ужили його на сплату довгів помершого. Колиб я був послухав приказу капітана і сів був зараз на коня та поїхав до доктора Лайвезі, то моя мати осталасьби була сама одна і без всякої оборони, а о тім не можна було й думати. А довше оставатися в хаті було нам ніяково. Тріскання вугля в печи, ба й хід годинника наповняли нас страхом. Нам здавалось, як би ми десь близько себе чули, як ходять якісь страхи, а коли я згадав собі на трупа капітана, що все ще лежав на земли в гостинній, та й на того поганого сліпого жебрака, котрий може укривався десь недалеко, щоби незадовго знов до нас прийти, то я переживав такі хвилі, що як то кажуть, мало зі скіри зі страху не вискочив. Треба було щось борзо робити, і ми впали наконець на гадку, піти разом до сусідного села і там шукати помочи. Як погадали, так і зробили. Таки простоволосі і серед вечірнього сумерку та мрачної студени пустились ми в дорогу.

Село, хоч його від нас і не видко, не було від нас дальше як на кількасот кроків по тамтім боці найблизшого горба, і то — обставина, котра мені дуже додавала відваги — як раз в противній стороні від тої, звідки надійшов був сліпий і куди мабуть знову вернув. Ми ішли гостинцем лиш кілька мінут, хоч часом приставали, щоби довкруги розглянутися. Та ми не чули нічого більше, лиш тихой шум филь і краканне ворон в лісі.

В селі вже світилося, коли ми туди зайшли, і я не забуду ніколи тої радости, яка мене взялася, коли я побачив поза дверми і вікнами жовтаве світло свічок. Та й тілько-ж було нашої радости, бо — ніхто й не повірив би, що мущини можуть бути такими боягузами — ані одна людина не хотіла вертати з нами до „Адмірала Бенґова". Чим більше ми розповідали про нашу обаву, тим більше обставали вони при тім — мущини, жінки і діти — що не вийдуть із своїх хат, де їм безпечно. Імя капітана Флинта, хоч мені зовсім не звісне, було декотрим з них добре знане і наповняло їх нечуваним страхом. Декотрі мущини, що робили в полі по тамтім боці від „Адмірала Бенґова", розповідали ще до того, що виділи на гостинци всіляких чужих людий, мабуть пачкарів, і тікали від них; а один з них таки казав, що видів, якесь мале судно в заливі Кітта, як то ми називали ту криївку. Якби й не було, а досить було лиш одного чоловіка, котрий би був товаришем капітана, щоби нагнав їм страху. Коротко сказавши, коли найшлося кількох, що готові були поїхати до доктора Ляйвезі, котрий мешкав в зовсім иншій стороні, і просити його о поміч, то не було ані одного, котрий схотівби був прийти на поміч і боронити господи.

Кажуть, що боязкість заразлива, з другого боку додає відваги, коли люди стануть собі доказувати; отже моя мати, вислухавши оправдання кождого з них, виголосила їм остру проповідь. Їй не хочеся, так сказала вона їм, стратити гроший, що належиться її синови, котрий остався без батька. Коли ніхто з вас не має відваги, — сказала вона — то ще знайдеся вона у Джима й у неї. Вернемо туди, звідки прийшли, а вам ганьба, великі люди з малою трусливою душею. Отворимо скриню, хочби нам за те прийшлося і згинути.

Розуміеся, що я сказав, що піду з моєю матірю, а вони підняли великий крик на ту нашу відвагу, але навіть і тоді не знайшовся ані один поміж ними, який схотів би йти з нами. Ціла їх поміч обмежилася на тім, що дали мені набитий пістолет, щоби я ним боронився, колиб хтось на нас напав, і обіцяли приготовити для нас осідлані коні, колиб хтось гонив за нами. Також мав один з них поїхати до доктора та просити його о оружну поміч.

Серце в мені дуже билося, коли ми обоє серед студеної ночи пустились в небезпечну дорогу. Місяць в повни викотився на небо і світив червонаво крізь мраку — обставина, що наганяла нас ще більшого поспіху, бо лежало як на долони, що стане ясно як в день, коли будемо знову з нашого дому виходити, а тоді не можнаби було сподіватися, що уйдемо очий тих, котрі би може за нами слідили. Тихцем і борзо бігли ми попід корчі, не виділи і не чули нічого, що моглоби було збільшити наш страх, аж накінець замкнулися знову за нами двері „Адмірала Бенґова" і ми аж лекше відотхнули.

Я засунув зараз засувку в дверях і так задихані опинилися ми знову в хаті самі одні на хвильку серед темноти з помершим капітаном. Відтак моя мати засвітила свічку, взяла мене за руку і ми пішли разом до гостинної. Він лежав все ще так само, як ми його лишили, горілиць з широко отвертими очима і розложеними руками.

— Замкни віконниці, Джиме. Можуть прийти та будуть з надвору у вікна заглядати. А тепер — сказала вона, коли я те зробив, — мусимо дивитися, як би ми від мерця видобули ключ. Але хто приступить до трупа! — І вона зітхнула, коли те сказала.

Я сейчас вкляк. Саме коло його руки лежав на земли малий круглий, з одного боку чорний кусень паперу. Я вже не сумнівався, що то той чорний лист, і коли я його підніс, побачив на другім боці дуже добре і виразне письмо з отсею короткою звісткою: „Маєш час до десятої години нині в вечер".

— Мамо, він мав час до десятої години — сказав я, коли якраз при тих словах став бити наш старий годинник. Наглий голос годинника нагнав ним величезного страху, але й подав добру звістку, бо була лише щойно шеста година.

— Ну, Джиме,— сказала вона — шукай за ключем.

Я перешукав його кишені, одну за другою. Трохи дрібних гроший, наперсток, трохи ниток, велика груба голка, скрутлик надкушеного на однім кінці тютюну до життя, старий корабельний ніж зі зломаною ручкою; кишеневий компас та кресало — от і все те, що я знайшов, і я став вже сумніватися.

— А може він його має на шиї — відозвалася мати.

Лиш з великою неохотою розрізав я йому сорочку на шиї і дійсно знайшов там ключ на шнурочку, котрий чути було догтьом, і я розтяв його власним ножем. Знайшовши ключ, ми набрали нової надії та й зараз побігли горі сходами до малої комнатки, в котрій він так довго мешкав, а в котрій стояла скриня від того дня, коли він приїхав.

Зверха виглядала вона як кожда моряцька скриня, на віку була випалена буква В, а значно понадломлювані і попсовані угли були доказом, що вона була вже довгий час в ужитку.

— Дай мені ключ — сказала моя мати, а хоч замок дався лиш з трудом отворити, вона в одній хвилі обернула і підоймила віко.

Із скрині занесло сильним запахом тютюну і догтьом, але на верху не було нічого видко, лиш якесь дуже добре суконне одінне, старанно вичищене щіткою і зложене. Моя мати казала, що воно було ще не ношене. Під ним знайшлася всіляка всячина: квадрант*), коробка з цини, кілька папуш тютюну, дві пари дуже красних пістолетів, штаба срібла, невибитого ще на гроші, старий еспанський годинник і кілька прикрас малої вартости — по найбільшій части виріб заграничний — пара в мідь оправлених компасів і пять чи шість рідких скальок із західно-індійського моря. Я опісля нераз думав над тим, на що він возив з собою тоті скальки через ціле своє неспокійне, грішне та проклате життє.

Поки що не знайшли ми нічого, що мало би якусь вартість, крім срібла і тих предметів до прикраси, а з того не було для нас ніякого хісна. Під тим лежав старий корабельний плащ, котрий аж споловів був від морської соли, бо, видко, перебув вже не одну подорож.

Мати здоймила його нетерпеливо і ми побачили перед собою як послідний предмет в скрини якийсь клунок, завинений в полотно, мочене в оливі, в котрім, як здавалося, були якісь папери, та полотняний мішок, в котрім, як ми його рушили, задзвеніли штуки золота.

— Покажу тим злодюгам, що я чесна жінка — сказала мати. — Возьму лиш те, що мені належиться, ані феника більше. Настав мошонку — і вона почала відчисляти довг капітана з його мішка грішми до мошонки в моїй руці.

Була то довга і трудна робота, бо монети були з всіляких країв і всілякої вартости: дубльони**), люйдори і ґінеї та сам вже не знаю, ще які, а всі були разом змішані. Однакож найменше було **ґіней,** а мати могла лиш тих **ужити до** своєї рахуби.

Коли ми так може з половину їх перебрали, взяв я її за руку, бо серед нічної тишини зачув якийсь стукіт, від котрого мало мені серце не вискочило зі страху—стукіт палиці сліпого на замерзлім гостинци. Стукіт той ставав що раз близший і близший, а ми аж дух у собі заперли. Але бо нараз застукано сильно до дверий і ми чули, як тота потвора сіпала за клямку та хотіла добутися до середини.

*) Прилад уживаний давнійше мореплавцями до міряння висоти звізд і означування тим способом місця, де корабель знаходиться на морі.

**) Дубльони (еспанські і мексиканські подвійні дукати з 1786 р.) вартости коло 16 долярів; люйдори (французька золота монета з 1785 р.) вартости коло 5 долярів; ґінеї (анґлійська золота монета з 1662 р.) вартости коло 5 долярів.

(Далі буде).

ЕВРОПЕЙСЬКІ ЛІКАРІ ЛЕГКОВАЖАТЬ МЕТОДИ ПРАКТИКОВАНІ В АМЕРИЦІ.

Лікарі в старім краю легковажать спосіб практиковання медицини в цім краю. До цего вони мають слушну причину. Возьмім для приміру випадок пані Боднар, перебуваючої давнійше в Шікаго, здорової женщини, котра стратила тисячі, щоби виличитись від якоїсь недуги, котра поволи тягнула її до передчасної могили. Вона витратила тисячі долярів пробуючи ріжних ліків безуспішно. Її приятелі порадили їй виїхати до Відня або до Берліна і хоч з неохотою вона відїхала, дуже вона зачудовалась і докоряла собі, коли вона довідалась, що її шістьлітні терпіння спричиняло не що инше, а звичайний простий солітер, котрого 38 стіп виділено з неї в протягу двох годин. Цей потвір день за днем підгризав нитку її життя, а лікарі цего краю лічили її на всьо друге, кромі дійсної недуги. Тепер вона почувається цілком здорова, та уживає свого життя як найкраще. До американських лікарів вона не має довіря. Тисячі мущин, женщин і дітий терплячих лічиться безуспішно на ріжні другі хороби, коли їх дійсний клопіт є цей потвір солітер. Певними познаками цего є відходячі части того паразита. Другі симптоми є брак апетиту з вийімковим лакімством, обложений язик, зага, болі в крижах, членах і в ногах, заворот голови, біль голови, млости як порожний жолудок, нидіння, підкови попід очи. Жолудок отяжілий, надутий, часами даеться відчувати дивне буркотіння від жолудка до внутренностий. Знова чуеться якби щось підсувалося назад до горла. Пацієнт має жовту шкіру, тратить на вазі, має немилий віддих, сплюває що хвилини, попадає в апатію, знеохота до праці, завсігди лінивий. Є відомо, що епілептичні напади спричиняє цей потвір, котрий часто доростає понад 50 стіп. Коли досягне до гортанки може удусити свою жертву. Позбудьтеся цего потвора сейчас, заки підкопає ваше здоровля безповоротно. Вишліть $10.48 за дозу Laxtan, коли хочете позбутися цего страшного паразита. Laxtan є нешкідливий навіть коли у вас нема хробака. Продається лише у Laxal Co., 148 Laxal Bldg., Box 963, Pittsburgh, Pa. На забезпечення посилки додайте 25 центів окремо. За після-платою не висилаємо. (C.8)

МІСТА, ЩО ЗНИКЛИ З ЛИЦЯ ЗЕМЛІ.

Не про потонувші в морських глибинах північні надморські міста: Вінета, Мелюм або Ставорен буде тут мова. Нині нам ще цікавійшою виглядає загибіль неодного великого старинного міста, що лежало подальше на континенті. Як то було можливо, що столиці, такі за великі як нинішні головні міста, могли зникнути з лиця землі? Вавилон, Екбатана, старинні Теби, — як то було можливе, що пустинний пісок засипав найвеличавійші камінні будівлі могучих королів, котрі мали власть над цілими народами, як над робучими людьми тай так нераз неможливе робили можливим?

Це що з пояснення старого завіта рай, огород Еден, уміщує коло гори Арарат, виглядає дивним на перший погляд, коли зважимо, яка то посуха панує тепер у Персії, Малій й передній Азії. Колиж читаємо старинні твори, в яких вони описують воздушні сади й воздушні місцевости в Персії, то дістанемо инший образ. Великі ліси, тінисті парки з красою цвітів, як в теплих краях, зимою рожі, лискучий мак, цвітучі й пахучі лаври — всього того було в Персії доволі. Вишні з пишним білим цвіттям весною, морелі, груші, брескині („перські яблука), все те походить із тих країв близького Сходу. Ніхто вже не буде дивуватися, що такі райські полоси землі, колишні володарі, старинні королі, каліфи, султани й шахи залюбки вибирали собі на столиці. Таксамо природне, що довкола палат володаря росла оселя, спочатку лише село, що перемінювалося в місто, а вкінці в столицю.

Так повставали зростали й процвітали: Екбатана (літна оселя), Вавилон і Нінівa в семому, шестому й пятому столітті перед Христом, дальше в третьому столітті після Христа, величава й дивна, з білого мармора побудована Пальміра і римські цісарські міста північної Африки. Любов, а нерідко лише примхи могучих володарів пособляли їх розвиткові або й таки спричинили їх. Коли пізнійше відпала ця причина, то виявлялися наслідки недостачі економічного виправдання таких міст. Два приміри з новійших часів, Версаль і Шенбрун, можуть служити як примір, хоч тут розходиться лише про невеликі місцевости. Недостає володаря, і місцевість тратить свою величавість. Двір і дворяне приносили гроші людям. Колиж висохло джерело зовсім або лише вчасти, то населенне столиці (яке в старині в значній части багато більше як нині жило з того) відчуває, що підупадає торговля і промисл.

Та се одно не може бути міродатне. Ще більше значіння мало заосмотрювання харчами, які часто мусіли доставляти з далека. Лише в части можна було харчі доставити водою. (Вавилон завдячував своє передове значіння рікам Евфратови й Тигрови). Понайбільше доставляли харчі верблюдами, ослами, кіньми або возами. Цей коштовний транспорт міг лише так довго оплачуватися, як довго був збут на велику скалю, а оплачувався також при люксусових артикулах, на яких був добрий зиск. Колиж двір із своїми найріжнійшими відділами перенісся, то торговля з колишньою столицею вже не оплачувалася. Наслідком того була загальна дорожнеча.

Ще прикрійше приходилось відчувати труднощі транспорту, коли забракло опалового матеріялу. Ліси, що колись окружали такі люксусові міста, у початках доставляли може доволі дров на опал, коли їх не охороняли як парки звичайні і як парки для диких звірят, тимбільше, що селяне могли довго обходитись опалом із навозу верблюдів. Угля ще не знали. Але можливо, що грабіжна господарка по лісах уже тоді зачалась, як ще там біля тих лісів були двори володарів. Ба, не є виключене, що місто лише так довго могло бути столицею, як довго вистарчило ліса у сусідстві. Доки сокира доставляла з недалекого ліса опалового матеріялу, кошти достави не відгравали важної ролі, але певно ці кошти ставали дуже важними, як із грабіжною лісовою господаркою віддалення ставалося чимраз більше. Та справжня нужда почалася щойно тоді, як королівський двір забрався і продав близькі парки й державні досі ліси на опал. Тоді дійсно зникали ліси, безвпинне винищування природи. Густо зарослі гори світили пустками. Дощ сполікував, забирав пні й коріння зрубаних дерев. На нагих скелях урожайна земля колишніх лісів не могла вже задержатися. Дощ змивав її. Країна убожіла, як далеко й широко околиця пустошіла, була незамешкана. А тепер природа не вгавала зі своєю руйнуючою роботою: наслідком загального опустошення літо ставалося жарким, зима страшно морозна, сніги й вітри доконували свого. Грабіжницькі, злодійські руки помогли природі. Звідусіль забирали матеріял із будинків опалювали ним, а все инше, що лише могли рушити з місця, зуживали для перерібки на зброю або причандалів. Серед таких обставин вистарчило небогато століть, щоби великі міста перемінилися в звалища і щоби розсипалися в порох. Вітри пустинь, що були довкола, несли клубами пісок і під ним зникали розвалені палати, вулиці й огороди-сади.

Так дрімали: Вавилон і Нінівa, Пальміра та старинні міста Тріполітанії. Дрімали, поки невсипучий дух дослідників-археольогів не почав відкривати засипаних пісками останків. Дійсно то — по всій правдоподібности — комунікаційні труднощі мусіли посередно або безпосередно причинитися до упадку міст. Із тої трагедії великих міст пізнаємо незвичайну вагу комунікації в житті народів.

НОВА ЗБІРКА УКРАЇНСЬКИХ ПІСЕНЬ.

Відомий в Ню Йорку й околиці театральний артист п. С. Комишевацький видав нову збірку українських пісень п. з. „128 найкращих українських пісень". Се пісні без слів, а можна їх грати на скрипці, мандоліні, альті, саксофоні, корнеті, клярнеті, флеті і инших сольових інструментах.

Властивих українських пісень є в тій збірці лише 110, а відтак ідуть за порядком: „Пісня червоної армії", „Марсельєза" і 16 популярних пісень російських.

Забогато усіх тих пісень, аби можна тут вичислити їх заголовки, але загально треба сказати, що та збірка повинна найтися в руках кождого музикального Українця. Деякі з надрукованих тут мельодій можна подибати в инших музичних збірниках, але є богато таких творів, які ще ніколи не були ніде печатані, а придбав їх п. Комишевацький ще на Україні і держав їх доси в рукописях. Між ними є кільканайцять таких, що їх справді можна вважати перлами нашої народної музичної творчости.

Між 110-ма українськими мельодіями находимо 2 пісні жидівські (які приходять в українських театральних виставах), 2 халяндри (циганські танці) і лезгінка (кавказький танець). Між світськими мельодіями подибуємо три колядки. Для тих, що люблються в скочних мельодіях, поміщено в збірці: дрібушечки, 1 танець, 5 оригінальних козачків і 1 коломийку.

Друковані усі ті пісні на тривкім папері, окладинка прикрашена гарними 3-кольоровими українськими вишивками. Заголовок поданий в двох мовах: українській і англійській. Зміст (заголовки пісень) надрукований по українськи і рівнорядно азбукою англійською (з вимовою пригідною для Американців).

Ціна сеї цікавої збірки $2.00, враз з почтовою пересилкою.

Наклад невеликий, тож треба поспішитися з замовленнем. В самім Ню Йорку в протягу тижня розійшлося вже понад 200 примірників.

Хто цікавиться нашою народною музикою, не пофальшованою ріжними несовісними спекулянтами, нехай пришле на адресу „Свободи" (Svoboda, 83 Grand St., Jersey City, N. J.) $2.00, а дістане згадану збірку відворотною почтою просто до свого дому.

СТРІЛЕЦТВО НАШЕ.

Нашим славним Стрільцям
Щасть Боже!
Щоби скоро розвинулись,
Дай Боже.
Най ся скоро розвиває,
Нехай славу здобуває
Стрілецтво наше.
Най ся скоро розвиває
Стрілецтво наше,
Щоби дбало за свободу,
За добро наше.
Стрільці наші молодії,
Ви єдність будуйте,
У єдности наша воля,
Часу не марнуйте.
Стрільці наші молодії,
Щоб не повстидатись,
Що ми сини України,
Ми могли сказати.

Анна Хомяк.

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ЦЕНТРАЛІЯ, ПА. Від. 90 повідомляє всіх своїх членів місцевих і позамісцевих, що місячний мітинґ відбудеся дня 14. марта в неділю зараз по Службі Божій. Уряд просить всіх тих, що довгують до головної каси У. Н. Союза, а також і до Братства, щоби прийшли на той мітинґ і поплатили свої довги, бо вже страйк скінчився і кождий буде мати пейду, то нехай вирівнає ті місяці, що Братство за него платило під час страйку. Хто не явиться на мітинґу, то щоби потім не гнівався і не нарікав, що суспендований або виключений, бо каса Братства вже вичерпана і за нікого не буде можна платити. Отже прошу Вас дорогі Браття, ви тепер зачали робити знов, то насамперед подбайте, щоби Ви були забезпечені, бо ми всі йдемо рано до майни, а ніхто з нас не знає чи верне живий до дому. Хто ще не є обезпечений, то тепер має добру нагоду забезпечитися в найліпшій організації і то без вступного, в У. Н. Союзі. В нашім Відділі є 103 члени, а як всі запишуться, то буде два рази тілько. Тож іще раз прошу незабути. — Теодор Винник, предс.

БРУКЛИН, Н. Й. Тов. Запорожська Січ, від. 325, повідомляє, що квартальний мітинґ товариства відбудесь о 8-ій годині вечером в суботу, дня 13. марта, під ч. 155 Wythe Ave. Проситься всіх членів прибути, бо є важні справи до полагодження. — С. Заблоцький, предс.; Д. Зварич, секр.

КЛИФТОН, Н. ДЖ. Тов. Укр. Січ, від. 182, повідомляє, що чвертьрічний мітинґ відбудесь о 2-ій годині попол. в неділю, дня 14. марта, в гали парохіяльній, 47 Hope Ave., Passaic, N. J. Є товариські справи до вирішення. Взиваєсь, довгуючих членів, щоби явились і вирівнали свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — О. Зубар, предс.; Гр. Яськів, секр.

РОВЕЙ, Н. ДЖ. Отсим повідомляеся членів Тов. Згода, від. 294, що мітинґ відбудеся в неділю, 14. марта о годині 3-ій пополудни в гали церковній на Ґрент Стріт. Проситься членів, котрі довгують за лютий, аби свої вкладки поприносили, бо інакше будуть суспендовані. — С. Баюс, предс.; Н. Моссора, секр.

БРУКЛИН, ҐРІНПОЙНТ, Н. Й. Укр. Тов. Дністер, від. 310, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбудуться дня 14. марта, у гр.-кат. словенській гали, 327 Leonard St., точно о год. 3-ій пополудни. Взиваеться всіх членів прибути на мітинґ. Довгуючі члени будуть суспендовані. Будесь принимати нових членів до Тов. і до У. Н. Союза без вступного. — В. Сенишин, секр.; М. Федас, предс.; С. Сирота, кас.

БОСТОН, МАСС. Дружина Князя Данила, від. 238, повідомляє всіх своїх членів, що спеціяльний мітинґ відбудеться в неділю, дня 14. марта, в гали церковній, 136 Arlington St., зараз по Службі Божій. Всі члени повинні явитися на сей мітинґ. Котрий член не явиться заплатить 50 ц. кари, а урядник доляра. Будеся принимати нових членів до Союза і до Товариства без вступного. Хто хоче вступити до У. Н. Союза, прошу прийти на сей мітинґ. — Ілія Волощук, предс.; Йосиф Берберіцький, кас.; Петро Музика, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. Сестрицтво Рожд. Пресв. Богородиці, від. 36, повідомляє що мітинґ відбудеся в неділю пополудни о 2-ій годині, дня 14. марта, в церковній гали. Проситься сестер явитись точно на означений час і вирівнати свої довги. — Зофія Гунька, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. Зап. Січ, від. 367, повідомляє, що чвертьрічний мітинґ відбудесь о 2-ій годині попол. в неділю, дня 14. марта, в гали парохіяльній, 303 Hudson Ave. Обовязком членів явитися на мітинґу і вирівнати свої вкладки. — А. Бабій, предс.; М. Антонів, секр.

ПОРТ ДЖЕРВИС, Н. Й. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 198, повідомляє всіх членів, що квартальний мітинґ відбудеся в неділю, 14. марта, о годині 6-ій вечером, в Марії Гриневич на Lumber St. Тож проситься всіх членів явитися на мітинґу, бо є важна справа до полагодження. Неявившийся член буде підпадати карі 50 ц., а урядник 1.00. — Н. Капалець, предс.; П. Ухацький, секр.; І. Кузів, кас.

ТЕЙЛОР, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 193, повідомляє всіх своїх членів місцевих і позамісцевих, що квартальний мітинґ відбудеться дня 14-го марта, в Укр. Нар. Домі, 617 Union St. Проситься всіх членів прибути на сей мітинґ позаяк будуть важні справи до полагодження. — М. Малишевський, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Повідомляеться всіх членів Т-ва „Єдність", від. 163, що місячні збори відбудуться в неділю, дня 14. марта, о год. 1-ій під ч. 847 Норт Франклін. Взиваеться членів прибути на збори і вирівнати свої залеглі місячні вкладки. — Й. Ф—к, секр.

ЯК ПОЗБУЛАСЯ РЕВМАТИЗМУ.

Знаючи з переконання тяжкі терпіння ревматизму пані І. Е. Горст, 204 Davis Ave. D-261, Bloomington, Ill., є так вдячна за се виліченеся з него, що хоче сказати всім терплячим як позбутися його звичайною методою в дома. Пані Горст нічого не продає. Лишень витніть сю оповістку і зашліть її до неї з Вашою адресою, а вона радо вишле сю цінну інформацію Вам цілком даром. Пишіть до неї сейчас поки не забудете. 304—